

Образование – единственное, что божественно и бессмертно в нас и две вещи лучшие в человеческой природе: разум и речь. И все это подчинено великой цели – действиям.

Одним из таких прекрасных действий в мире, которое собирает раз в четыре года на планете Земля и приковывает к себе внимание почти всех ее обитателей – это Олимпийские игры.

Сегодня нас собрала очередная конференция Олимпийской Академии. Здесь собрались образованные люди, которые хорошо, мудро, правильно и с возможно большей пользой расходуют свои дары, которыми они обладают. Кто-то из Вас уходит во время истории и время будущего, кто-то находится в поиске, кто-то направит свой взор туда, где у нас имеются недостатки, и сообразит, чего нам не достает. Сегодня мы вместе в образовании олимпийском, а это значит, что мы учимся, как правильно действовать на благо олимпийского движения.

*Председатель Луганского областного отделения
Национального олимпийского комитета Украины
Николай Кравченко*

**МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ, НАУКИ,
МОЛОДЕЖИ И СПОРТА УКРАИНЫ
УПРАВЛЕНИЕ ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ ЛУГАНСКОЙ
ОБЛГОСАДМИНИСТРАЦИИ
ЛУГАНСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
имени ТАРАСА ШЕВЧЕНКО
ЛУГАНСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ
АГРАРНЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
ОЛИМПИЙСКАЯ АКАДЕМИЯ ЛУГАНСКОГО
ОБЛАСТНОГО ОТДЕЛЕНИЯ НОК УКРАИНЫ**

«ОЛИМПИЗМ И МОЛОДАЯ СПОРТИВНАЯ НАУКА УКРАИНЫ»

**Материалы
IX региональной научно-практической конференции, посвященной
20-летию образования НОК Украины**

**Луганск
2011**

Социальные критерии:

— улучшаются коммуникативные функции занимающихся;
— повышение уровня самооценки клиентами самих себя, своих возможностей и своего потенциала;

— посредством улучшения физического, психологического и эмоционального состояния, иппотерапия способствует улучшению эффективности и качества процесса социализации личности реабилитируемого;

— иппотерапия способствует интеграции инвалидов в общество, расширяет горизонты их возможностей, помогая преодолевать барьеры инвалидности;

— по средствам занятий иппотерапией происходит развитие трудовых навыков по уходу за животными [5].

В современной Европе Лечебная Верховая Езда (ЛВЕ) стала развиваться в последние 30 – 40 лет: сначала в Скандинавских странах, затем в Германии, Франции, Голландии, Швейцарии, Великобритании, Польше и др.

Из стран СНГ иппотерапия является официально признанным видом медицинского лечения лишь в России, в иных странах она считается методом альтернативной медицины.

Центры по ЛВЕ стали открываться во многих странах. Так, в США работает более 1000, а в Великобритании — около 700 групп иппотерапии, в которых оздоравливаются более 26000 человек с самой разнообразной патологией. В Польше работают около 60 подобных центров.

В настоящее время в 45 странах мира действуют центры ЛВЕ — самостоятельные или при клубах верховой езды, выделяющих небольшие манежи и лошадей для занятий с инвалидами.

В Украине только начинает развиваться лечение верховой ездой. Центры иппотерпии уже открыты в Киеве, Харькове, Донецке, Одессе. Но эти центры сталкиваются с трудностями, которые препятствуют развитию иппотерапии в Украине [6; 8].

Выводы. Иппотерапия является признанным средством реабилитирующего воздействия на больных соматическими, психическими заболеваниями, реконвалесцентов после травм. Она может применяться при сердечных, желудочно-кишечных и еще множестве других заболеваний и отклонений в состоянии здоровья.

Литература

1. Дремова Г.В. Комплексное использование иппотерапии и спартианской программы в целях социальной реабилитации и интеграции инвалидов с ДЦП / Дремова Г.В., Соколов П.Л., Столяров В.И. // Спорт, духовные ценности, культура. - М., 1997. - вып. 8. - С. 130-174. 2. Бикнел Д. Знакомьтесь: иппотерапия. Верховая езда как средство реабилитации детей-инвалидов (практическое руководство)/Д. Бикнел/Пер.с англ.// Детский экологический центр «Живая нить». - М., 1999. - 24 с. 3. Рогов О.С. Развитие навыков бытового самообслуживания в процессе физической реабилитации инвалидов со спастической формой ДЦП средствами иппотерапии/Рогов О.С.// Образование и наука: Известия Уральского отделения Российской академии образования. - Екатеринбург: УрО РАО, 2009. - №1(58). 94 – 101 с. 4. Боярский П. Верховая езда. - М.: Профиздат, 2001. - 128 с. 5.

Гурвич П.Т. Верховая езда как средство лечения и реабилитации в неврологии и психиатрии/ П.Т. Гурвич// Неврология и психотерапия. №8. – 1997. – 65 с. 6. lib.sportedu.ru/ 7. www.medicalbrain.ru/ 8. <http://hippotherapy.ru/>

ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ У СІМ'І

Лігус С. О., Закокей К.

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

Лігус С. О., Закокей К. Фізичне виховання дітей у сім'ї.

У статті розглядається роль сім'ї у фізичному вихованні дітей. Узгодженість дій та єдність вимог педагогічного колективу й батьків. Наведені форми занять фізичними вправами в домашніх умовах.

Ключові слова: фізичне виховання, сім'я, діти, школа.

Лігус С. А., Закокей К. Физическое воспитание детей в семье.

В статье рассматривается роль семьи в физическом воспитании детей. Согласованность действий и единство требований педагогического коллектива и родителей. Приведенные формы занятий физическими упражнениями в домашних условиях.

Ключевые слова: физическое воспитание, семья, дети, школа.

Постановка проблеми. Одним з важливих шляхів підвищення ефективності фізичного виховання дітей є налагодження тісного зв'язку між дошкільними установами, школою і сім'єю. Такий зв'язок набуває глибокий сенс у світлі вказівок сучасної влади про необхідність упровадження фізичної культури в побут народу. Значну більшість часу діти проводять удома. І якщо вони при цьому мало рухаються, сидять у задушливій кімнаті, невчасно лягають спати, якщо гігієнічні навички не підтримуються в сім'ї, то, незважаючи на найсприятливіші умови для фізичного виховання в дитячих установах, фізичний розвиток дітей у цілому буде недостатнім.

Дитина приходить іноді в школу з уже розхитані здоров'ям, з суттєвими відхиленнями в поставі. виправити такі недоліки без допомоги сім'ї дуже важко, іноді й неможливо.

За визначенням М. Стельмаховича “Тіло, душа, розум — ось три кити батьківської педагогіки”. Тілесне виховання у сім'ї передбачає зміцнення здоров'я, сил та правильний фізичний розвиток дитини. “Усі наші зусилля, — зазначає він, — спрямовані на тілесне виховання, можуть бути швидко зведені нанівець, коли ми не захистимо наших дітей і підлітків від такого страшного ворога душі та тіла людини, як алкоголізм, паління, наркоманія, токсикоманія, статева розпуста, СНІД. Поширення цих та інших асоціальних явищ набуло такого розмаху, що навісла смертельна небезпека над самим генофондом нації, а значить, і над нашим майбутнім” [4, с. 5].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням фізичного виховання дітей у сім'ї присвячені праці таких науковців: Г. Ващенко, Е. Вільчаковський, А. Дубогай, Я. Коломнський, А. Кенеман, А. Макаренко, Л. Матвєєв, В. Нікітушкін, Е. Панько, А. Петровський, О. Савченко, М. Стельмахович,

О. Сухаревська, Н. Тализіна, В. Філін, В. Щебеко. Разом з тим, до сьогодні залишається актуальним роль сім'ї у фізичному вихованні підростаючого покоління. Потенційні можливості сім'ї, її життєдіяльність, ціннісні орієнтації й соціальні установки, ставлення до освіти і виховання дітей терплять в останні роки серйозні трансформації, що багато в чому пов'язано з її адаптаційними можливостями та пристосуванням до них соціальних умов [1, 7].

Формування мети дослідження. Дослідити та проаналізувати роль сім'ї у фізичному вихованні дітей.

Результати дослідження. На сьогодні велика відповідальність за фізичне виховання дітей покладається на батьків. Неправильно надходять ті з них, хто не стежить за успіхами дитини з фізичного виховання в школі, не допомагає йому в заняттях фізичними вправами і тим більше клопочеться про звільнення від уроків з фізичної культури дитини, яка має невеликі дефекти здоров'я. Багатьом недостатньо здоровим дітям ще більше потрібні фізичні вправи, ніж здоровим через те, що вони сприятливо впливають на лікування деяких захворювань. Наприклад, відхилення в поставі, часто виникають внаслідок слабкої мускулатури спини і живота, можуть бути усунені тільки за допомогою спеціальних вправ [6].

Обов'язком батьків є допомагати школі і дитині в роботі з фізичного виховання, виховувати в дітей інтерес до фізичних вправ, своєчасно забезпечувати їх необхідним костюмом і посібниками, створювати умови для самостійних домашніх занять.

Для поглиблення знань у галузі фізичного виховання батьки повинні звертатися до спеціальних інструкцій і посібників, консультуватися з педагогами і лікарями. Відомо, що під час вирішення питання про заняття фізичними вправами хворої дитини, а також у разі необхідності застосування фізичних вправ з лікувальною метою, вирішальне слово належить лікарям.

Турбота батьків про фізичне виховання дитини повинна виникати систематично. Результати сімейного виховання в цьому відношенні помітно позначаються на зовнішності, поведінці, фізичному стані дитини. Досить ефективними формами зв'язку дошкільних установ і школи з сім'єю є: індивідуальні бесіди та консультації з батьками під час відвідування їх удома; доповіді та обмін досвідом на батьківських зборах; пропаганда ідей фізичного виховання в стінній газеті, по радіо, у загальній друку; відкриті та показові уроки фізичної культури для батьків [3].

Першими вчителями маленької дитини стають її батьки, але часто процес навчання розпочинається раніше, ніж вони встигають усвідомити цей факт. Діти засвоюють спосіб життя батьків, у сім'ї закладаються основи багатьох умінь, навичок і звичок, виробляються оціночні судження та визначається життєва позиція підростаючого покоління. Це певною мірою стосується і ставлення до фізичної культури, до активного використання її засобів у побуті — для зміцнення здоров'я, усебічного розвитку і змістовної організації дозвілля. Аналізуючи ступені освітньо-виховної системи, першим завданням дошкільного виховання О. Дубогай визначає фізичний розвиток дитини. Природною вихователькою малої дитини є мати. Найкращі наслідки у вихованні дітей дошкільного віку може дати співпраця родини і дитячого садочка. Це дозволяє дотриматись єдності в напрямках і методах виховання. Такий зв'язок мусить існувати і між школою та родинами.

Школа мусить виховувати в дітях пошану до батьків, батьки — створювати умови для виконання шкільних завдань та підтримувати школу матеріально [2].

Педагоги повинні переконливо роз'яснювати батькам важливе значення для здоров'я та розвитку дітей занять фізичними вправами і дотримання режиму, давати конкретні поради з різних питань фізичного виховання (в якому віці почати займатися тим чи іншим видом спорту, як правильно підібрати дитині лижі, ковзани, які одяг і взуття потрібні для занять фізичними вправами і прогулянок і тощо). Батькам слід, у свою чергу, знайомити освітян з тим, що цікавить дітей удома, які вони мають можливості для фізичного розвитку в домашній обстановці.

Між сім'єю та школою повинна бути створена атмосфера ділових, товариських стосунків, у яких менторському тону немає місця, тому що йдеться про об'єднання зусиль для досягнення спільної мети. Водночас варто враховувати умови і можливості сім'ї та школи.

Рухових дій переважно навчає школа. Для оздоровчо-загартовуючого впливу на організм, формування постави, виховання гігієнічних навичок кращі умови має сім'я. Мати не вчить свою дитину техніки стрибка, але її виховний вплив не припиняється і тоді, коли дитина сидить за обідом, грається або відпочиває. Робота над поставою, культурою поз і манер (хода, жестикуляція, міміка) відбувається паралельно з навчанням дітей спілкуватися з людьми, з повагою ставитися до них. Особлива роль у фізичному вихованні дітей відводиться жінці-матері: "Через жінку можна оздоровити цілий народ. Жінка й мати може привести на світ здорове покоління, як вихователька — може покерувати здоров'ям дітей та впоїти в них переконання, що здоров'я — це скарб, що є власністю не лише даної одиниці, але цілого народу" [5, с. 13]. Отже, замінити сімейне виховання неспроможна жодна інституція. Сім'я завжди була й залишається природним середовищем первинної соціалізації дитини.

Основними формами занять фізичними вправами вдома є: ранкова гімнастика, фізкультурні хвилини під час приготування уроків; виконання домашніх завдань з фізичного виховання, спортивні розваги, прогулянки та походи разом з батьками.

Висновки. Важливо, щоб батьки знали зміст роботи з фізичного виховання в дитячому садку й школі і на цій основі закріплювали отримані дітьми знання та вміння, а педагоги підтримували позитивний вплив родини. Узгодженість їхніх дій і єдність вимог сприяють успішному вихованню дітей.

Чим швидше дитя усвідомлює необхідність свого безпосереднього залучення до багатств фізичної культури, тим швидше сформується у нього важлива потреба, що відображає позитивне ставлення й інтерес до фізичної сторони свого життя.

У подальших дослідженнях ми плануємо розглянути різноманітні форми роботи вчителів фізичної культури з батьками.

Література

1. **Вильчковский Э.С.** Физическое воспитание дошкольников в семье / Э. С. Вильчковский, - К.:Рад. шк., 1987. - 126 с. 2. **Дубогай О.** Фізкультура як складова здоров'я та успішного навчання дитини / О. Дубогай. - К. : Шкільний світ, 2006. - 128 с. 3. **Кенеман, А. В.** Теория и методика физического воспитания детей дошкольного возраста : Учеб. для студентов пед. ин-тов по

спец. "Дошк. педагогика и психология" / А. В. Кенеман, Д. В. Хухлаева. — М. : Просвещение, 1985. — 271 с. 4. Стельмахович М. Г. Народне дитинознавство / М. Г. Стельмахович. — К. : Знання, 1991. — 48с. 5. Суховерська О. Роль жінки у фізичному вихованні / О. Суховерська // Українське юнацтво. — Л. — 1933. — Ч. 6. — С. 12-16. 6. Флейк-Хобсон К. Мир входящему : развитие ребёнка и его отношений с окружающими / К. Флейк-Хобсон, Б. Е. Робинсон, П. Скин ; ред. М. С. Мацковский. — М. : Центр общечеловеческих ценностей, 1992. — 511 с. 7. Шебеко, В. Н. Физическое воспитание дошкольников : Учеб. пособие для студ. сред. пед. учеб. заведений / В. Н. Шебеко, Н. Н. Ермак, В. А. Шишкина. — 4-е изд., испр. — М. : Академия, 2000. — 176 с.

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ПЛАВАННЮ В ДОШКІЛЬНОМУ ОСВІТНЬОМУ ЗАКЛАДІ

Загной Т.В.

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка
Інститут фізичного виховання і спорту

Загной Т.В. Інноваційні методи навчання плаванню в дошкільному освітньому закладі.

У статті проаналізовано значення плавання для зміцнення здоров'я дитини, викладаються різноманітні інноваційні методи навчання плаванню дітей в дошкільному освітньому закладі.

Ключові слова: інновація, методи, діти, плавання.

Загной Т.В. Инновационные методы обучения плаванию в дошкольном образовательном учреждении.

В статье проанализировано значение плавания для укрепления здоровья ребенка, излагаются разнообразные инновационные методы обучения плаванию детей в дошкольном образовательном заведении.

Ключевые слова: инновация, методы, дети, плавание.

Постановка проблеми. Фізичний розвиток дітей дошкільного віку є основою різностороннього розвитку.

У період дошкільного дитинства в дитини закладаються основні навички з формування здоров'язоцудження, це найсприятливіший час для вироблення навичок, які в поєднанні з навчанням дошкільників методам вдосконалення і збереження здоров'я призведуть до позитивних результатів.

Одним з найважливіших засобів фізичного розвитку й оздоровлення дітей є заняття плаванням.

Купання, ігри та розваги на воді – один з найкорисніших видів фізичних вправ, вони сприяють оздоровленню дітей, укріплюють їх нервову систему. Тому чим раніше привчити дитя до води, навчити його плавати, тим повніше позначиться позитивна дія плавання на розвиток усього дитячого організму [3, 7].

Основними завданнями, які ставить педагогічний колектив дошкільного закладу, є зміцнення й охорона фізичного здоров'я дітей; формування навичок плавання; виховання в дітей стійкої мотивації на здоров'я та здоровий спосіб

життя, на основі засвоєння ними знань про пріоритет здоров'я та механізми життєдіяльності організму людини.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню методики навчання плаванню та її вплив на фізичну активність і збереження здоров'я дітей присвятили свої праці Н. Булгакова, Л. Бородіч, Л. Вікулов, Г. Левін, Л. Макаренко, В. Нікітський, В. Платонов, З. Фірсов та інші. Автори зазначають, що заняття фізичними вправами, особливо плаванням, сприяють розвитку в дитині життєво важливих фізичних якостей, виховують свідому дисципліну, здатність до активних самостійних та ініціативних дій.

Формування мети дослідження. Дослідити та проаналізувати інноваційні методи навчання плаванню дітей у дошкільному освітньому закладі.

Результати дослідження. Перш ніж перейти до розкриття питань, які стосуються безпосередньо плавання, дозволять зупинитися на визначеннях «метод» та «інновації».

Під методами часто розуміють сукупність шляхів, засобів досягнення цілей, вирішення завдань освіти.

Термін «інновація» вперше з'явився в науковій літературі в XIX столітті й означав уведення деяких елементів з однієї культури в іншу. Таке його значення збереглося до цих пір в етнографії. Педагогічні інноваційні процеси стали предметом спеціального дослідження вченими приблизно з кінця 50 років на Заході та в останнє десятиліття в нашій країні. Спостерігається плутанина в таких поняттях як «нове», «новизна», «інновація», «інноваційний процес», які не такі прості й однозначні, як це здається на перший погляд [6].

Узагальнивши досвід сучасних освітніх закладів, пропонуємо наступне трактування терміну «інновація».

Інновація – це нововведення. У науковій літературі нововведення визначається як цілеспрямована зміна, що вносить у сферу впровадження нові стабільні елементи, які викликають перехід системи з одного стану в інший. Будь-яке нововведення пов'язане з оновленням. Проте не все нове дає завжди позитивний результат через наступні причини:

- нове не завжди є засобом вирішення актуальних для конкретної установи завдань;

- кожен новий засіб народжується в конкретних умовах і орієнтований на вирішення певних педагогічних завдань, які можуть не збігатися з особистими смаками й інтересами керівників установи;

- кожен новий педагогічний засіб має технологічну, пов'язану зі специфікою його використання сторону, і особистісну, яка дозволяє фахівцеві та керівникові установи шляхом прояву своїх індивідуальних якостей (професійної підготовленості, комунікабельності, емоційності, тощо) впливати на ефективність його засвоєння [1].

У дитячому садку, на заняттях плаванням, оздоровча спрямованість є пріоритетною і, вирішуючи головну задачу – забезпечення повноцінного фізичного розвитку дітей, ставимо за мету оптимально збільшити міру оздоровлення вихованців, розглядаючи басейн як одну з головних оздоровчих процедур в єдиній системі оздоровлення дітей у дошкільному освітньому закладі.